

[Flemming Hansen]

melig stort antal henvendelser på grund af denne lovbestemmelse og også et stort antal uopsigtede henvendelser.

I betænkningens bidraget siger de socialdemokratiske medlemmer af retsudvalget, at de på grund af tvivl om den fornødne identitet med dette lovforslag ikke som ændringsforslag har stillet forslag til regler om konkurskarantæne i en periode på indtil 5 år i tilfælde, hvor fallenten gennem gentagne konkurs-er har vist sig uegnet til at drive erhvervsvirksomhed. Partiet henviser til, at lignende regler findes i svensk og norsk konkurslovgivning.

Formanden:

Taleren har meget svært ved at overdøve støjen.

Flemming Hansen (KF):

Man finder det væsentligt, at karantæne-regler gennemføres snarest muligt, og vil fremsætte et selvstændigt forslag herom inden udgangen af 1984.

Til disse bemærkninger vil jeg gerne på det konservative folkepartis vegne sige, at vi finder det helt urimeligt, at folk, der i forvejen har haft den store belastning, det er at gå ned med en virksomhed og måske har gjort det to gange, skal udsættes for en karantæneperiode og ikke må starte virksomhed inden for de næste 5 år. Dette at gå ned med et firma er i sig selv en meget alvorlig belastning for den pågældende person, hans medarbejdere og ikke mindst hans familie og omgangskreds.

Vi finder samtidig, at det er et meget hårdt anslag mod de mange iværksættere, der findes overalt i Danmark, og som i virkeligheden er underskoven i det danske erhvervsliv. Husk på, at meget få virksomheder starter som store. Næsten alle virksomheder starter i det små, og der findes heldigvis et utal af gode eksempler her i landet på firmaer, som er startet som små virksomheder, og som er blevet til endog meget store virksomheder. Lego og Danfoss kunne være eksempler på dette.

Endelig skal det fremhæves, at de socialdemokratiske overvejelser om at foreslå en lovgivning med karantæne til folk, der har haft flere konkurser, måske også strider mod Danmarks riges grundlov, idet §. 74 tydeligt

siger, at alle indskrænkninger i den fri og lige adgang til erhverv, som ikke er begrundede i det almene vel, skal hæves ved lov. Det konservative folkeparti advarer derfor meget stærkt imod at gå imod den frie etableringsret, vi har i Danmark.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Ja, nu er dette jo kun, som den forrige ordfører sagde, en bemærkning i betænkningen, det er ikke noget, der er til direkte behandling her.

Jeg skal blot for at undgå misforståelser sige, at vi naturligvis ikke er interesserede i på nogen måde at ødelægge det, der blev kaldt den sunde underskov i dansk erhvervsliv. Det, vi er interesserede i at gøre noget ved, er det misbrug, der har fundet sted, især ved dannelsen af anpartsselskaber, hvor den samme person eller stråmand for ham gang på gang går konkurs med det resultat, at lønmodtagerne mister indtægter, eller at Lønmodtagernes Garantifond misbruges, at andre kreditorer mister deres krav, og hvor fallenten ganske kort tid efter konkursen på ny danner et selskab og igen lader dette gå konkurs efter få måneder. Det er et misbrug, der er konstateret bl.a. i Lønmodtagernes Garantifond og i fagbevægelsen, og det er et misbrug, som det ikke tjener nogens interesse, heller ikke det sunde erhvervslivs interesse, at skjule.

Det er baggrunden for, at vi til efteråret 1984 vil komme med et forslag om en lovgivning, som man i mange år har haft både i Sverige og i Norge, og som vi mener er nødvendig her. Vi håber, at det udvalg, justitsministeren har nedsat, kan blive færdig inden for relativt kort tid, men ministeren har ikke ønsket at love noget om, hvornår det kan ske, og det er anledningen til, at vi selv ønsker at tage et initiativ.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Vi erkender, at der findes få eksempler på professionelle fallenter, som det vist hedder i fagsproget, men mener ikke, at det skal gå ud over de mange meget dynamiske mennesker, som starter virksomheder. Jeg vil godt sige, at fordi man har det sådan i Sverige og